

Bemutakozott az MDF-frakció új elnöksége

Azt, hogy *Csurka István* és *Elek István* most nem kapott helyet a frakcióelnökségben, a frakcióvezető azzal indokolta, hogy – mint fogalmazott – a VI. Országos Gyűlés után is részt vállaltak az „egységrontó vitában”, és az utóbbi időben alig vettek részt a frakcióelnökség, valamint a Parlament törvényhozó munkájában. A frakcióvezető szerint az új elnökségi tagok csak a sajtó és a közvélemény előtt ismeretlenek, de a képviselőcsoport jól ismeri és elismeri képviselői munkájukat, s megválasztásukkal a frakció a kiegyensúlyozott, nem konfrontálódó politikizálás mellett is letette voksát. Ugyanakkor Kónya Imre rámutatott: az MDF-ből nem szabad kiszorítani senkit, hanem törekedni kell az egység fenntartására.

Egy kérdésre válaszolva a frakcióvezető kijelentette: *Csurka István* a Magyar Fórumban olyan sorozatos

Nagyon jó elnökséget választott az MDF képviselőcsoportja – jelentette ki Kónya Imre frakcióvezető hétfő délelőtt azon a sajtótájékoztatón, amelyen a hét végén megválasztott új elnökség tagjai mutatkoztak be. Kónya hozzátette: az új testület politikailag kiegyensúlyozott, szakmailag magasan kvalifikált, és minden egyes tagja a centripolitika híve. Pozitív változásnak nevezte azt is, hogy a vezetésben a vidék most nagyobb arányban képviselteti magát.

támadást intézett a kormány és a miniszterelnök ellen, ami cáfolni látszik az Országos Gyűlésen hangoztatott együttműködési készségét.

Az új frakcióelnökségi tagként elsőként bemutatkozó *Bakó Lajos* tózsdeszakember azt hangsúlyozta: a Nyugat is azt várja el hazánktól, hogy a kelet-közép-európai régió pénzügyi központja legyen. *Kozma Huba*, a gazdakörök egyik újjászervezője a vidéki közép- és kisvállalkozókat kívánja „helyzetbe hozni”. *Tóth Imre László* Borsod megyei egyéni képviselő, a

kisújszállási tanácskozás egyik szervezője – akit Kónya Imre Kozma Hubával együtt a népi politizálás hiteles alakjaként mutatott be – rövid beszédében annak fontosságát hangsúlyozta, hogy a radikális hangütés helyett a mérsékelt, toleráns irányzat nyerjen teret. *Andrásfalvy Bertalan*, volt művelődésügyi miniszter továbbra is ragaszkodik kíván a népi Magyarországot keresztény hagyományaihoz, és bírálta a sajtót, amely a népi-nemzeti körök találkozásán elhangzott beszédét megítélése szerint eltorzítva idézte.

Salamon László, az elnökség régi-új tagja, az Országgyűlés alkotmányügyi bizottságának elnöke egy újságírói kérdésre válaszolva kijelentette: az MDF-en belül nem a közismert három irányzat vitatkozik egymással, hanem a túlhajtottan radikális és a kiegyenlített középpolitika. Pozitív jelenségnek nevezte, hogy az elmúlt egy, illetve fél évben a frakcióban és az MDF tagságában érzékelhetően nőtt a pragmatizmus iránti igény. Ehhez Kónya Imre hozzáfűzte: az MDF nem ideológiai párt, tehát a tagok nem jellemző az ideológiai elkülönülés, hanem többségük természetesen fogadja el a hármas értékrendszert. A frakcióvezető szerint ugyanakkor a fórumon belül pozitívnak tekintendő a népi-nemzeti körök, a Liberális Fórum Alapítvány és a Magyar Út Alapítvány tevékenysége.

Kónya csak a Magyar Út körök szerveződését látja aggályos lehetőségnek arra, hogy szétfeszíthetik a meglévő pártstruktúrát.

és személyi feltételei is hiányoznak. Csongrád megyében pillanatnyilag 3 tb- végrehajtó dolgozik, a szükséges 10-11-gyel szemben. A lefoglalható tárgyak számára a raktár hiányzik, a végrehajtóknak pedig a személygépkocsi.

A végrehajtásokat gátló tényezők ellenére, a tb illetékesei úgy látják, nem volt hiábavaló a társadalombiztosítást végrehajtási joggal felruházó rendelet, mert nem egy esetben kerítettek pénzt a járulék fizetésére a végrehajtással fenyegetett cégek.

A rendeletnek azonban egyelőre inkább lélektani hatása van, mint forintokban számolható eredménye.

A Csongrád Megyei Társadalombiztosítási Igazgatóság kintlevősége, a járulékfizetések összege 2,6 milliárd forint. Több mint az előző évben, amikor 2 milliárddal tartoztak a megyei tb-nek.

K. K.

Géltalan egyenes

Megmondom őszintén, nem számoltam a közoktatási törvény eddigi tervezeteit. Aki megtette, úgy tudja, volt vagy tizenkettő: sokan és elég hamar belefásultak a követésbe, kivéve talán a minisztériummal rendületlenül viaskodó szakszervezeteket. Az elsöre viszont emlékszem, talán, mert annak – úgy két éve – még volt szakmai és társadalmi vitája. Való igaz, meg is bukott rajta. A többi már nemigen tudott akkorát bukni, egyszerűen, mert a pedagógustársadalom jórészt csak hallomásból szerzett tudomást a tervezet körüli oktatási beharckokról. Pontozható találat, megrendítő ütés már nem született. Az egyik legutóbbi változatról (a végső?) például a szegedi önkormányzat oktatási bizottságának elnöke (és hol van még a pedagógustársadalom nyilvánossága?) is egy ellenzéki fórumon szerzett tudomást. Már az önkormányzatokhoz sem küldték el a tervezeteket, csak az országgyűlési képviselők kapták meg.

Nem tudom, kiszámolta-e már valaki, hogy ez a törvény hány embert érint az országban. Diákok, szülőket, tanárokat: nagyon sokat. És ennek a nagyon sok embernek a nagyon nagy hányada szépen lassan letett arról, hogy e jelentős törvényről véleményt alkosson, lévén nem volt miről véleményt alkotnia. Maradtak a pártok és a szakszervezetek, valamint a meg-meg újuló érdekegyeztetési óhaj, amely a lényegen vajmi keveset tudott változtatni. A közoktatási törvény úgy fordult célegyenesbe, hogy a legnagyobb kormánypárt (MDF) és a legmarkánsabb alternatív koncepcióval rendelkező párt (Fidesz) alig valamivel a parlamenti vita előtt konszenzusra igyező kérdésekben homlokegyenest ellenkező véleményt vall. A véletlen úgy hozta, hogy ezen a hétfőn mindkét párt foglalkozott a törvénnyel, az MDF a tisztújító frakcióülésen, a Fidesz pedig a szegedi oktatási konferencián. Ami elhangzott, alighanem a parlamentben sem fog elhangzani másként: több mint két évi huzavona után esély van rá, hogy vagy vitatott törvény születik, vagy a törvényalkotás még szánalmasabban hosszúra nyúljék. Előző parlamenti viták, és az érdekek ellentétének ismeretében elképzelhetetlen, hogy ez a szakmai törvény ne tévedjen ideológiai harcok mocsarába, amelynek ingoványát egy háromnegyed ország nagyon unja már.

Paula Földes

Tavaly ilyenkor több volt a deficit, de... El ne bízzuk magunkat

A központi költségvetésben az év első két hónapjában 25,8 milliárd forint hiány alakult ki. A bevételek 144,4 milliárd forintot értek el, a kiadások összege pedig 170,2 milliárd forint volt. A deficit növekedése 8,4 milliárd forint, 11 milliárd forinttal kevesebb a tavalyinál – foglalta össze a

költségvetés februári helyzetét a Pénzügyminisztérium. Az ipari termelés kis mértékben növekedett. A gazdálkodó szerek számára a költségvetés 9,4 milliárd forint támogatást folyósított. Február végéig összesen 44,5 milliárd forint személyi jövedelemadót fizettek be.

Mint megtudtuk, mindössze két esetben került sor tb-végrehajtásra a megyében. A végrehajtói jogkör gyakorlása ugyanis több akadályba ütközik, ezért történt ilyen kevés végrehajtás.

A legfőbb akadály, hogy a tb-nek tartozó vállalatok 35-40 százaléka felszámolás alatt áll, tehát esetükben értelmetlen végrehajtásról beszélni. A felszámolási procedúra legalább két esztendővel vesz igénybe. Befejeztével a társadalombiztosító a sorban ötödikként követelheti majd pénzt.

A megyében eddig csak 3 – már évekkel ezelőtt elkezdett – felszámolási eljárás fejeződött be. Ezek közül egy cégtől, a MINO-tól 6 millió forintot – 25 milliós követelésével szemben – sikerült a tb-nek megkapnia. A másik két felszámolt cégnek nincs vagyona, következésképpen tőlük egyetlen fillér törlesztés nem várható. További 29 cég esetében csőd-eljárás folyt tavaly.

A tb-végrehajtás akadályai A címzett ismeretlen helyre távozott

Tavaly október 25-én lépett hatályba az a rendelet, amelynek értelmében a társadalombiztosítás is végrehajthat, azaz lefoglalhatja adóssági ingóságát a járulékfizetés fejében. Az azóta eltelt fél év végrehajtási eljárásairól kértünk tájékoztatást a Csongrád Megyei Társadalombiztosítási Igazgatóság illetékeseitől.

A végrehajtások további akadályaként jelölték meg a tb szakemberei, hogy magánszemélyeknél nincs mit végrehajtani, azoknál a cégeknél viszont a tb nem hajthat végre, amelyekkel megállapodásuk

van részletfizetési kedvezményre. S végül, a tartozó cégek 15-20 százaléka egyszerűen nem lehet fel, mert hiába van bejelentett céghelye, azon a címen nem található.

A tb-végrehajtások tárgyi

Pick-pech?

(Folytatás az 1. oldalról.)

vált világhírűvé, a márkanévvel pótolni évtizedekbe kerülhetne.

A Szeged Városi Bíróságon dr. *Szeghő Katalin* tanácsa tárgyalta tegnap az ügyet, amelynek felperesei az egykori gyártulajdonos gyeremekei, az alperes pedig a szegedi szalámigyár. Pick Jenő tulajdonát 1948-ban államosították. Utódai szerint apjuk ezért semmiféle kártérítésben nem részesült, és a név használatát sem vásárolták meg tőle. Azért indítottak pert, hogy a jelenlegi céget tiltsák el a névhasználatól.

Időközben a perbe beavatkozott az Állami Vagyonügynökség is. Szerinte a személy- és a kereskedelmi név különválasztandó, az államosítás után megmaradt a termék neve. Az alperesek szerint Pick Jenő ezért 40 ezer forintot kapott, és ezáltal maga is hozzájárult ehhez. Ezt látszik igazolni a másik jó nevű cég egykori tulajdonosának, Herz Egon úrnak az az állítása, miszerint megállapodás kötött a névhasználatról.

A bíróságon tanúként hallgatták meg *Siki Jenőt*, aki az országos húsipari igazgatóságon dolgozott az '50-es években, előbb ügyintézőként, majd osztályvezetőként. Bár feljegyzést, írásos dokumentumot nem látott róla, de szóban úgy értesült, hogy Pick Jenőtől 40 ezer forintért megvásárolták a névhasználat jogát, később pedig rendszeres, havi 4500 forintos juttatásban részesítették. Szerinte ezt támasztja alá az is, hogy 1952 körül körül-

belül egy esztendőn át Pix címkével exportáltak a szalámit, majd miután a jogi kérdéseket tisztázták, visszatértek az eredetire. A tanú arra a kérdésre, hogy vajon miért nincsenek erről dokumentumok, azt válaszolta, hogy az idő tájt annyi átszervezés történt, lehetetlen volt nyomon követni az iratok útját.

Kovács Ferenc 1950-ben és 1951-ben igazgatta a szegedi szalámigyárat. A Pick név megvásárlásáról, az egykori tulajdonos kárpótlásáról csak hallomásból értesült. Ezzel együtt hasonló történetről, összegekről tudott, mint az előző tanú.

A bíróság a tanúk meghallgatását követően mindig felteszi a kérdést: kérnek-e útiköltségtérítést. Még jó, hogy a felperesek esetében efelől nem kell érdeklődni, mivel Pick Jenő két leánya egyenesen Amerikából érkezett a tárgyalásra, Pick Tamás pedig Budapesten él. Az ő elmondásuk szerint szó sem volt a Pick név megvásárlásáról, édesapjuk kárpótlásáról, és a rendszeres havi juttatásról. Annál inkább bebörtönzéséről, internálásáról, sárba tiprásáról. A húsiparnak nagy szolgálatot tett, ennek ellenére hiába kérelmezte, egy fillér nyugdíjat sem kapott.

Mind a felperes, mind az alperes jogi képviselője újabb bizonyítási eljárást kért, ezért a tárgyalást elnapolták.

V. Fekete Sándor

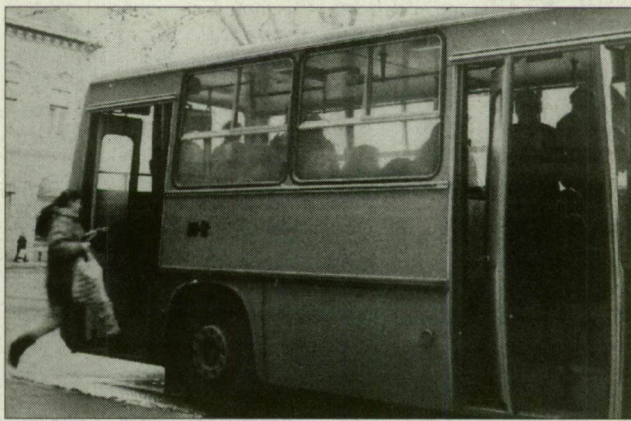
Röszkén történt: a faluba érkező autóbusz vezetője nem került a polgármesteri hivatal előtt, biztonságos helyen kiépitett megálló felé, hanem csak úgy „futtában”, az úton tette ki utasait. Az egyik ajtó előtt viszont éppen egy fa állt, ennek esett neki az az idősbácsi, aki a tisztelendő úrhoz igyekezett.

A Tisza Volán idei terveiről nemrégiben tartott tájékoztatón a menetrendváltásokon kívül másról is szó esett. Csongrád megye több önkormányzatának képviselője kifogásolta a buszvezetők magatartását, főlróván a „pilótáknak” a pontatlanságot, a jegyekkel való huncutkodást.

Némelyek előszeretettel indulnak el néhány perccel hamarabb a menetrendben rögzített időnél; ezért aztán jogosan bosszankodik az, aki csak az autóbusz füstölő hátsó fele után rázhatja az öklét. Az éles szemű falusiak azon is rajtakapták már egy-egy sofőrt, hogy „házi kitérőket” tesz: hazamegy ebédelni, vagy más halaszthatatlan ügyét intézi el – ugyancsak a menetrend rovására.

Ezeknél is súlyosabb vad az, hogy a menetjegyek árusításával is megbízott vezetőnél „véletlenül nincs elég apró-

Szigorodik a Volán belső fegyelme A buszsofőrök körmére néznek

Azért az utasok között sem mindenki angyal, mégha repül is! (Fotó: Gyenes Kálmán)

pénz”, ezért nem áll módjában visszaadni; esetleg cinkosan odacsipent a szemével a kedves utasnak, hogy egyezzenek ki: ő nem ad jegyet, az utas viszont kevesebbet fizet, mint kellene. Kifinomultabb változat: a buszsofőr ad ugyan bilétát, de „rövidebbet”, vagyis

kisebb távolságra szólót, kevesebb pénzért. Így mindenki jól jár: a pilótának megvan a zsebpenze, az utasnak meg olcsóbb a fuvar. Persze a módszer csak addig működik, amíg nem jön az ellenőr...

Dr. *Szeri István*, a Tisza Volán igazgatója a legsúlyo-

sabb vétségek között tartja számon az előbbi csalafintaságokat. „Az ilyen kollégák rontják a vállalatról alkotott képet! Ahhoz, hogy rajtacspjük őket, szükségünk van az utazóközönség bejelentéseire” – mondta az igazgató, és az ellenőrzés szigorítására tett ígéretet. Ennek egyik biztosítéka, hogy a dolgozók ellenőrzését végző csoportot hamarosan leváltadják a vállalatról, és – föltehetőleg betéti társaság formájában – az elfoglaltság, és az összejárás gyanúja nélkül végezhetik munkájukat. „De azokon a vonalokon, amelyekről a legtöbb panasz érkezett, máris fokozott figyelemmel őrködnek a megfelelő emberek. Az ittasság után a zsebre dolgozás az, ami főbenjáró bűnnek számít!” – mondta a Tisza Volán igazgatója.

Ny. P.